

ע"פ 4978/23 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט העליון

ע"פ 4978/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המערער: פלוני

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי שנקבע בגזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופטים ר' בן יוסף, א' הימן ו-ש' זמיר) מיום 16.05.2023 בתפח"ע 68655-11-20

בשם המערער: עו"ד בועז קניג
בשם המשיבה 1: עו"ד ענבל חן
בשם המשיבה 2: עו"ד יעל מסיקה

החלטה

לפני בקשת המערער לעיכוב ביצועו של רכיב הפיצויים לנפגעת העבירה (להלן: המתלוננת) שהושת עליו במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטים ר' בן-יוסף, א' הימן ו-ש' זמיר), בתפח"ע 68655-11-20 מיום 16.5.2023.

1. המערער הורשע, בהכרעת דין מיום 24.11.2022, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 (ריבוי עבירות); גרם מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16; תקיפת קטין על-ידי אחראי; ותקיפה סתם. בגין עבירות אלה, הוטלו על המערער 5.5 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת בסך 70,000 ₪, שישולם לא יאוחר מיום 2.7.2023.

2. המערער מבקש לעכב את ביצוע רכיב הפיצויים למתלוננת עד להכרעה בערעור שהגיש על הכרעת הדין וגזר הדין. המערער טוען כי סיכויי הערעור גבוהים, לנוכח שגיאות משפטיות משמעותיות שנפלו לטענתו בהכרעת הדין, ובגין קיימת אפשרות של ממש כי בית משפט זה יורה על זיכוי ועל ביטול עונשו, ובכלל זה על ביטול רכיב הפיצויים למתלוננת. עוד הוא טוען כי ככל שלא תתקבל הבקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים, הוא "עלול להיוותר בפני שוקת שבורה, כך שידרש לשלם את הפיצוי באופן מידי, ולאחר מכן עונש זה יבוטל".

3. המשיבה 1 סבורה כי יש לדחות את הבקשה, משלא התקיימו התנאים הדרושים לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים, לנוכח החשיבות הנודעת לתשלום הפיצויים למתלוננת, הנזקקת לליווי אינטנסיבי של גורמי טיפול ולתהליכי שיקום. באת-כוח המתלוננת מתנגדת אף היא לבקשה, וטוענת כי הנימוק היחיד העומד בבסיסה הוא העובדה שהוגש ערעור. באת-כוח המתלוננת מציינת גם היא את נסיבותיה המיוחדות של המתלוננת הנאלצת להתמודד עם תוצאות הפגיעה ללא כל תמיכה משפחתית או כלכלית.

4. לאחר עיון, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, אין די בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע רכיב הפיצויים לנפגע העבירה, ובית המשפט יעתר לבקשות מעין אלו רק במקרים חריגים ובהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: ע"פ 968/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.2.2020) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 3420/15 גודה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (16.6.2015) (להלן: עניין גודה)). בדומה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי, המבקש לעכב את ביצועו של רכיב הפיצויים בגזר דין נושא בנטל לשכנע כי סיכויי הערעור להתקבל טובים, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת עיכוב הביצוע (ע"פ 205/19 לברוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.1.2019) (להלן: עניין לברוב); ע"פ 961/16 אל הרוש נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (24.3.2016)).

בעניינינו, המערער לא עמד בנטל זה. בכל הקשור למאזן הנוחות, סומך המערער את בקשתו על טענתו ולפיה, ככל שיתקבל ערעורו, "הוא עלול להיוותר בפני שוקת שבורה". ככל שטענתו זו מכוונת לכך שתשלום הפיצויים יגרום לו נזק בלתי הפיך במובן זה שלא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו, הרי שטענה זו לא פורטה כדבעי ולא נתמכה בראיות כלשהן. ככל שטענתו מכוונת להיעדר יכולת כלכלית, הרי ככלל מצבו הכלכלי של המערער אינו מהווה, כשלעצמו, שיקול בשאלת עיכוב ביצוע רכיב הפיצויים (עניין גודה, בפסקה 4) ועל כל פנים, גם טענה זו לא נתמכה בכל תשתית עובדתית או ראייתית. בנסיבות אלה, אף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות עיכוב ביצוע של רכיב הפיצויים למתלוננת.

בשולי ההחלטה יוער כי למערער עומדת האפשרות לפנות למרכז לגביית קנסות, בבקשה לפרוס או לדחות תשלומי של החוב, ככל שעומדות לו נסיבות אישיות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: סעיף 5 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995; עניין לברוב, בפסקה 13; עניין פלוני, בפסקה 14)). למותר לציין שאין בדברים אלה משום נקיטת עמדה לגופה של הבקשה, ככל שתוגש.

הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ח בתמוז התשפ"ג (17.7.2023).

שׁוֹפֵט
